

نمودار کتاب مقدسی قبر خالی به شما کمک می‌کند تا بتوانید "تصویر بزرگ" عهد قدیم را بهتر درک کنید و متوجه شوید که داستان نجات انسان توسط خداوند چطور در طول تاریخ پیش رفته و در آمدن مسیح به انجام رسیده است. این نمودار هریک از ۳۹ کتاب عهد قدیم را در یکی از این شش دوره زمانی قرار می‌دهد.

- **آفرینش** (تاریخ نامعلوم)
- **ابراهیم** (۲۱۰۰–۱۴۵۰ ق. م.)
- **سینا** (۱۴۵۰–۱۰۵۰ ق. م.)
- **پادشاهان** (۱۰۵۰–۵۸۶ ق. م.)
- **تبعید** (۵۸۶–۵۳۹ ق. م.)
- **معبد** (۵۳۹–۴۳۰ ق. م.)

حروف تشکیل دهنده کلمه "قبر" در زبان انگلیسی حرف اول هریک از دوره های زمانی است. کلمه خالی نیز مربوط به نمودار عهد جدید است.

کارول کامینسکی، پروفیسور عهد قدیم (PHD از دانشگاه کمبریج)

"قبر" چطور به شما کمک می‌کند تا عهد قدیم را یاد بگیرید؟

در نمودار زمانی کتاب مقدسی "قبر" عهد قدیم به شش دوره مجزا تقسیم شده است که هر دوره عنوان و تاریخ خود را دارد: آفرینش (تاریخ نامعلوم)، ابراهیم (۲۱۰۰–۱۴۵۰ ق.م.)، سینا (۱۴۵۰–۱۰۵۰ ق.م.)، پادشاهان (۱۰۵۰–۵۸۶ ق.م.)، تبعید (۵۸۶–۵۳۹ ق.م.)، معبد (۵۳۹–۴۳۰ ق.م.)، هر عنوان توضیح می‌دهد که در آن دوره خاص چه چیزی قرار گرفته است و حرف اول هر عنوان، کلمه اختصاری "قبر" (CASSET) را تشکیل می‌دهد. اگر بتوانید عنوانها را همراه با تاریخها، اتفاقات و افراد کلیدی هر دوره به خاطر بسپارید، چهارچوبی را در ذهن شما شکل می‌دهد تا بتوانید به وسیله آن، داستان نجات انسان توسط خداوند در عهد قدیم را بیاموزید.

چرا استفاده از کلمه "قبر"؟

کلمه "قبر" به ما یادآوری می‌کند که مرگ از آدم سرچشمه گرفت، کسی که از خداوند نافرمانی کرد؛ و مرگ به عنوان نتیجه نه تنها برای آدم، بلکه برای همه انسانها اتفاق افتاد. مشکل گناه در داستان اسرائیل در عهد قدیم به روشنی نمایان است؛ چون اسرائیل هم شبیه به آدم است. کلمه اختصاری "خالی" (EMPTY) نیز که از حروف ابتدایی دوره‌های عهد جدید تشکیل شده است، کلمه "قبر خالی" را می‌سازد که نامی برای کل دوره‌های کتاب مقدس است. این عنوان به ما یادآوری می‌کند که قبر خالی عیسی مسیح نقطه اوج داستان نجات در کتاب مقدس است. در حقیقت، حیات در شخص عیسی- پسر ابراهیم، پسر داوود - همان مسیح موعود، یافت می‌شود؛ کسی که بر گناه و مرگ بر روی صلیب غلبه کرد تا ما بتوانیم با خداوند زندگی ابدی داشته باشیم.

قرار دادن کتاب‌های عهد قدیم در دوره صحیحشان

از آنجایی که بیشتر کتابهای عهد قدیم به ترتیب تاریخی قرار نگرفته‌اند، هر کتاب می‌بایست در یکی از شش دوره ذکر شده جای گیرد. این به شما کمک می‌کند تا موقعیت تاریخی هر کتاب را متوجه شوید:

آفرینش (تاریخ نامشخص): **پیدایش ۱-۱۱.**

ابراهیم (۲۱۰۰-۱۴۵۰ ق.م.): **پیدایش ۱۲-۵۰**، احتمالاً **ابوب**

سینا (۱۴۵۰-۱۰۵۰ ق.م.): **خروج، لاویان، اعداد، تثبیه، یوشع، داوژان، روت، پادشاهان** (۱۰۵۰-۵۸۶ ق.م.): **اول و دوم سموئیل، اول و دوم پادشاهان، اول و دوم تواریخ، مزامیر، امثال، جامعه(یا دیرتر)، غزل غزل‌های سلیمان، اشعیا، ارمیا، حزقیال، دانیال، هوشع، یوتیل، عاموس، یونس، میکاه، ناحوم، حقوق، صفتنا.**

تبعید (۵۸۶-۵۳۹ ق.م.): **ارمیا، مراثی ارمیا، حزقیال، دانیال، عزوبدیا و پیرخی از مزامیر.**

معبد (۵۳۹-۴۳۰ ق.م.): **عزرا، نحمیا، استر، حجی، زکریا، ملاکی و پیرخی از مزامیر.**

کلید یادگیری الهیات عهد قدیم

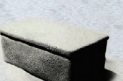
تصویر تاج ارغوانی نشانگر **دوران پادشاهان** است؛ انسان شبیه به خداوند آفریده شد تا نماینده پادشاهی او باشد (**پیدایش ۱: ۲۶-۲۸**; **مزمور ۸**). وعده خداوند درباره پادشاهان به ابراهیم که از طریق یهوذا محقق شد، نشانگر امتداد خط پادشاهی‌ای است که از طریق پسر داوود به تحقق خواهد پیوست، کسی که خداوند او را بلند خواهد کرد (**پیدایش ۲۹: ۱۰**; **اسموئیل ۱۶: ۲ سموئیل ۷**).

تصویر دو درخت نشانگر **دوران آفرینش** است؛ خداوند به آدم فرمان داد که نباید از یکی از درختان بخورد ولی او از این فرمان سرپیچی کرد که این باعث اخراج او از حضور خداوند و مرگش شد (**خروج ۲-۳**; **رومیان ۵**).

مار در باغ عدن به حوا دروغ گفت و باعث شد که او به کلام خداوند و شخصیت او شک کند. مار انسان را فریب داد تا تصور کند موجودیست مستقل که می‌تواند بدون وابستگی به خداوند زندگی کند (**پیدایش ۳**).

تصویر قبر یادآوری می‌کند که **مرگ** نتیجه سرپیچی آدم از حکم خداوند است که برای او (و همه انسانها) اتفاق می‌افتد (**پیدایش ۲-۳**; **رومیان ۵**). از این به بعد موضوع اصلی، غلبه بر مرگ است.

کشتی نوح نشانگر **نجات مهربانانه خداوند** برای انسان از طریق نوح است که به هشدار خداوند گوش کرد و با ایمان، خداوند را اطاعت کرده کشتی را ساخت (**پیدایش ۸-۶**).

رنگین کمان نشانگر **عهدی است که خداوند با نوح** و همه انسانها بست که هیچگاه دوباره انسان را به وسیله طوفان نابود نسازد حتی اگر هنوز گناهکار باشد (**پیدایش ۹-۸**).

این تصویر نشانگر **دوره ابراهیم** است. ابراهیم با وجود سن بالای خود و نازایی سارا، ایمان داشت که خداوند وعده‌اش را عملی خواهد کرد. خداوند ابراهیم بی‌خدا را به خاطر ایمانش عادل شمرد (**پیدایش ۱۵: ۶**; **رومیان ۴**). تصویر هدیه بر این موضوع تاکید می‌کند که عادل شمرده شدن هدیه‌ای است از طرف خداوند بر اساس فیض.

تصویر ستاره نمایانگر **وعده خداوند به ابراهیم مبنی بر فرزندان بسیار** است. خداوند به ابراهیمی که بی‌فرزند و سالخورده بود وعده داد که نسلش مانند ستاره‌های آسمان خواهد بود (**پیدایش ۵: ۱۵**). تنها آثانی که بر اساس این وعده متولد شده‌اند فرزندان ابراهیم به شمار می‌آیند (**پیدایش ۲۱: ۱۸**; **رومیان ۹**).

تصویر "ابن" به معنای **حضور خداوند** در خیمه اجتماع (**خروج ۴۰**) و معبد است (**۱ پادشاهان ۸**). قبل از ویرانی معبد در سال ۵۸۶ ق. م، حضور خداوند به خاطر گناه قوم خداوند، معبد را ترک کرد (**حزقیال ۱۰**). معبد اورشلیم در سال ۵۱۶ ق. م، بازسازی شد ولی هیچ نشانی از حضور پر جلال خداوند در آن دیده نمی‌شود.

این تصویر به معنای **خروج از مصر** است؛ این رهایی قوم اسرائیل توسط خدای قادر مطلق از یوغ بندگی است. خداوند قوش را از دشمنانشان رهایی داد تا تنها او را خدمت کنند (**خروج ۱۲-۱۵**).

این تصویر نمایانگر **دوره سینا** است. ده فرمان "شروط" **عهد موسایی** هستند (**خروج ۲۰**; **تثبیه ۵-۶**). قوم خداوند می‌بایست این احکام را نگاه می‌داشت وگرنه عهد شکسته می‌شد.

تصویر شخصی که در حال امضای یک مدرک قانونی است نمایانگر شراکت اسرائیل به عنوان یک **شریک عهدی** به منظور اطاعت از شریعت خداوند زیر عهد موسایی است (**پیدایش ۲۴**).

تصویر کرکس نمایانگر **لعنت عهد موسایی و دوران تبعید** است؛ خداوند با اسرائیل عهد بست و وعده داد که اگر شریعت را اطاعت کنند، آنها را برکت دهد و اگر از آن نافرمانی کنند لعنتشان کند (**لاویان ۲۶**; **تثبیه ۲۷-۲۸**). در سال ۵۸۶ ق. م، به خاطر نافرمانی یهوذا از شریعت خداوند، لعنت خداوند بر آنها ریخته شد (**ارمیا ۷-۱۱**).

این تصویر به معنای **بت پرستی** اسرائیل و پرستش گوساله طلایی است (**خروج ۳۲-۳۴**; **پادشاهان ۱۲: ۲۵-۳۳**)، که دو حکم اول ده فرمان را نقض می‌کند (**خروج ۳: ۵**). اسرائیلیان به جای پرستش خالقشان، مخلوق را پرستیدند (**مزامیر ۱۰۶: ۱۹-۲۳**; **رومیان ۱: ۲۱-۲۵**).

این تصویر نمایانگر **دوره معبد** است که هم به خیمه اجتماع (**خروج ۲۵-۴۰**)، و هم به معبدی که توسط سلیمان در اورشلیم بنا شد، اشاره می‌کند (**۱ پادشاهان ۶-۸**). معبد در سال ۵۸۶ ق. م توسط بابلیان ویران شد ولی پس از تبعید، بازسازی و در سال ۵۱۶ ق. م تکمیل شد (**عزرا ۶**).

این تصویر نمایانگر **مذبح هدایا و قربانی‌ها** است (**لاویان ۱-۷**، **۱۶**) که برای تقدیم کردن فدیهای گناهان و طهارت آداب مذهبی استفاده می‌شد. کاهنان در مذبح خدمت می‌کردند ولی تنها کاهن اعظم بود که یک روز در سال به قدس الاقداس وارد می‌شد (**لاویان ۱۶**; **عبرانیان ۸-۱۰**).

تاج قرمز نشانه **پادشاهان نامشروعی** است که از نسل ملوکانه یهوذا نیستند.

سکه به معنای "خراج" است. تعدادی از پادشاهان اسرائیل برای محافظت از پادشاهیانشان در مقابل حمله دشمنان، به قدرتهای بیگانه "خراج" پرداخت می‌کردند. **پرداخت خراج** به معنای بی اعتمادی پادشاه به خداوند است.

سکه‌های طلا به معنای **دوران کامیابی** در طول دوران پادشاهان است. ثروت مادی، اغلب همراه با آزار فقرا و سود ناعادلانه بود.

هوشع: پیامبر قرن هشتم در پادشاهی شمالی است. حلقه ازدواج، نشانه ازدواج هوشع با جومر فاحشه است. این ازدواج تمثیلی است از رابطه خداوند و **اسرائیل خانن** که همچون فاحشهای که شوهرش را ترک می‌کند، (بارها و بارها!) با پرستش خدایان دیگر خداوند را ترک کرده بود.

عاموس: پیامبری در پادشاهی شمالی و **میکا** پیامبری در پادشاهی جنوبی در قرن هشتم هستند. "ترازوی نامتعادل" نشانه وجود آن بی‌عدالتی است که عاموس و میکا اعلام می‌کردند. آنها قوم خداوند را به بازگشت به آن موازین اخلاقی که در شریعت موسی نوشته شده بود دعوت می‌کردند.

یونس: پیامبر قرن هشتم در پادشاهی شمالی است. خداوند نسبت به مردم نینوا (غیر اسرائیلیان) دلسوز است و نمی‌خواهد هلاکشان کند ولی یونس بیشتر دلش برای گیاه از بین رفته‌اش می‌سوزد تا مردم! گیاه نماد دلسوزی اشتباه یونس است.

اشعیا: پیامبر قرن هشتم است. تصویر مرد نابینا، مردم یهوذا را نشان می‌دهد که مانند پتهایی که می‌پرستیدند، نابینا و ناشنوا شدند (**اشعیا ۶، ۴۴**). نجات به واسطه **خادم مضروب** خواهد آمد، کسی که نور امنتها خواهد بود و نابینایان را شفا داده و گناهان بسیاری را به دوش خواهد کشید (**اشعیا ۴۲، ۵۳**).

ارمیا: پیامبر قرن هفتم از پادشاهی جنوبی است. قوم خداوند از شریعت خداوند سرپیچی کردند و عهد موسایی را شکستند (**ارمیا ۱-۱۱**). ارمیا سقوط اورشلیم و ریخته شدن غضب خداوند را اعلام می‌کند ولی پس از قضاوت، **امید** وجود دارد چون خداوند **عهدی جدید** خواهد بست. تصویر شریعت "درونی" در قلب، نشانه عهد جدید است (**ارمیا ۳۱**; **عبرانیان ۸-۱۰**).

طومار به معنای **تجدید عهد موسایی** است که با خواندن شریعت، اعتراف به گناهان و تعهد قوم خداوند به اطاعت کردن از احکامش مشخص می‌شود (**تواریخ ۲۹-۳۱، ۳۴-۳۵**; **نحمیا ۸-۱۰**).

سرباز به معنای **حمله نیروی خارجی** است. خداوند به مردم هشدار داده بود که اگر از او نافرمانی کنند، از دشمنانشان شکست خواهند خورد (**تثبیه ۲۸**). شکست لشکر اسرائیل به شرایط روحانی آنها اشاره می‌کند (**۲ پادشاهان ۱۷**; **تواریخ ۳۶**).

یوتیل: در روزهای انتهایی پادشاهی یهوذا قبل از سال ۵۸۶ ق. م، نبوت می‌کرد. او "بلای ملخها" که به اورشلیم حمله می‌کند را دید که احتمالاً به لشکر بابل اشاره دارد. ملخ به معنای **حمله بابل** است.

دانیال: پیامبر قرن ششم است که در سال ۶۰۵ ق. م، به بابل برده شد. او روایت چهار پادشاهی را دید که همگی به پایان می‌رسیدند، ولی پادشاهی خداوند پادشاهی ابدی است. تاج ارغوانی نشانه این پیش‌گویی دانیال که خداوند پادشاهی خودش را برقرار خواهد ساخت، است.

حزقیال: پیامبر قرن ششم که در سال ۵۹۷ ق. م، به بابل برده شد. او در ریشش دید که حضور خداوند به خاطر گناه یهوذا، معبد اورشلیم را ترک می‌کند. ابر و فلش به معنای رفتن حضور خداوند و پیش‌درآمدی بر خرابی معبد در سال ۵۸۶ ق. م، است.

شیر نمایانگر **امپراطوری بابل** (دانیال ۷: ۴) است که شامل پادشاهانی از قبیل نیبولاسر (۶۲۶-۶۰۵)، نبوکدنصر دوم (۶۰۵-۵۶۲)، اوایل مردوک (۵۶۲-۵۶۰) و نبونیدوس (۵۵۶-۵۳۹) است. بلشصر هم ولیعهد است.

خرس نمایانگر **امپراطوری پارس** است (دانیال ۵: ۷) که شامل پادشاهانی از قبیل کورش دوم (۵۵۹-۵۳۰ ق. م)، کامبیز دوم (۵۳۰-۵۲۲ ق. م)، داریوش اول (همیستاسپس) (۵۲۲-۴۸۶ ق. م)، اخشورش (۴۸۶-۴۶۵ ق. م)، و ارتخشستای اول (۴۶۵-۴۲۴ ق. م) است.

پلنگ نمایانگر **امپراطوری یونان** است (دانیال ۷: ۷؛ **۸: ۲۱**) که پس از دوران عهد قدیم شناخته شد (اسکندر کبیر ۳۳۶-۳۲۳).

حیوان ۱۰ شاخ نمایانگر **امپراطوری روم** است (دانیال ۷: ۷؛ **۸: ۱۹**) که قبل از دوران عهد جدید آشکار شد. (۶۳ ق. م پومپه اورشلیم را فتح کرد).

طومار نمایانگر **حکم کورش، پادشاه پارس** در سال ۵۳۹ ق. م، است که اجازه داد یهودیان پس از تبعید به اورشلیم بازگردند (**تواریخ ۳۶: ۲۲-۲۳**; **عزرا ۱-۶**).

حزقیال، دانیال و زکریا **انبیایی** هستند که رویاهایی را درباره رویدادهای آینده دیدند. این تصویر نمایانگر **روای منحصر به فرد** آنهاست.

زکریا: پیامبر قرن ششم است که پس از دوران تبعید نبوت می‌کرد. او درباره بازسازی معبد خداوند و آمدن پادشاه خداوند به اورشلیم صحبت می‌کند. این تصویر نمایانگر آمدن پادشاه طبق پیش‌گویی زکریا است (**زکریا ۹**).

جاننشینی سلسله‌ای: پادشاه، پسر (یا برادر) پادشاه قبلی است قتل پادشاه حاکم و گرفتن تخت پادشاهی کشتن پادشاه حاکم و همه خانواده سلطنتی و گرفتن تخت پادشاهی

نمودار زمانی عهد قدیم

قبر خالی

نقشه نجات خداوند در طول تاریخ

طراح و نویسنده:

کارول کامینسکی

